

ÁRPÁD-LAPOK

Az Árpád Gimnázium lapja

2011. FEBRUÁR
VI. évf. 4. szám

SZALAGAVATÓ

SZERELEM

KÜLDÖTTGYŰLÉS

CSAK AGYTÁGITÁS

A cím senkit ne tévesszen meg: ez alkalommal nincs kedvem arról írni, hogy mi segít átvészelni a bajokat, vagy hogy mitől lesz jobb az élet, meg ilyes-mik. Tegnap ugyanis megvilágosodásom támadt: a felnőttek ugyanezt teszik, csak kioktatóbb felhanggal, és valahogy nem igazán hallgatunk rájuk. Ahelyett tehát, hogy olyan tanácsokat osztok, amit a legtöbben valószínűleg úgysem szívlelnek meg, vagy amire már előttem rájöttek, inkább váltanék.

Nem azt mondom meg, hogy nektek mire van szükségetek (mert azt reményeim szerint Ti magatok is ki tudjátok találni) hanem azt, hogy például mi történik mostanában az iskolában, az iskolán kívül és úgy egyáltalán a Földön.

Sajnos akármennyire is érdekelne, nekem nem jut időm nyomon követni például a tudomány fejlődését. Azt a tudatot, hogy e téren nincs megállás, azt csak az iskolában felbukkanó új fogadok-hogy-ilyet-még-nem-láttál típusú mobiltelefonok látványa idézi elő nálam.

Nem tudom, ti mennyire követitek nyomon a külhíreket, de én a napokban hallottam egy elég érdekeset, de legalább olyan aggasztót: úgy tűnik, Kína Újévkor megfogadta, hogy kellemetlenkedni fog, és kijelentette, hogy ő bizony nem fog adni senkinek abból a területein bányászott értékes anyagból (érdeklődőbbek kedvéért ritkaföldfémek érceiről van szó), amiből például a számítógépek winchestereit gyártják.

Nem tudom, ti mit fogadtatok meg Újévkor, de abban biztos vagyok, hogy nem a fentihez hasonlót. Én úgy döntöttem, kevésbé fogom reklámozni, hogy mennyire nem értek például a fizikához (na, ezt éppen most szegem meg) és hogy meg-

próbálok felnőni (ma meg egész délelőtt mesét néztem a tévében). Igen, tudatában vagyok annak, hogy tölthettem volna valami hasznosabbal is az időt, de valahogy ez tűnt a legcsábítóbb alternatívának, tekintve, hogy teljesen lebetegedtem, és sehová sem tudok menni.

A harmadik fogadalmam az volt, hogy elősegítem egy kicsit a hírek áramlását az iskolában (legalább ezt nem szegtem meg), úgyhogy következék egy rendhagyó programajánló:

Tudjátok, milyen nyomasztó tud lenni, mikor utólag olvasom az újságban, hogy volt DT-tábor, volt gólyatábor stb., én pedig már megint nem voltam ott, tehát igyekszem egy kis előzetes értesítéssel szolgálni ezt illetően: a gólyatábor pályázatok leadási határideje úgy tudom, a síszünet után esedékes. Ezen kívül már akármikor leteheted a buzogányvizsgát is, amennyiben a nem fiúk vagy a tizenkettedikes lányok táborába tartozol a gimnáziumon belül.

Ha véletlenül mégis végzős lennél, közlöm, hogy messziről irigyellek és sajnálom, hogy elmész, mert az, hogy jövőre egy évvel nagyobb leszek, és aztán valamikor én is a ballagók közé fogok tartozni, ellentétes érzelmeket vált ki belőlem.

Még szerencse, hogy nem megy el mindenki. Azt hiszem, kissé ki lennék bukva, ha egyik reggel arra mennék be az iskolába, hogy például elballagtak a gólyáim... sokkal inkább szeretek azzal a gondolattal játszani, hogy mi lenne, ha a tanárok ballagnának el néha.

Mivel ez ügyben nincs mit tenni, azt hiszem most zárom soraimat, és egyúttal sikerekben és szünetekben gazdag új évet kívánok nektek:

A HÓNAP FOTÓJA

Portré

Strucc egy Balaton-felvidéki vadasparkban.

Fotó: Sass Zoltán (12.b)

KÉP-MÁS

Előző számunkban egy szótár látható, melynek egyes oldalait megjelölték. Hát ez mi lehet?

Fotó: Benkő Krisztina (12.b)

Töletek is várunk a rovatba nehezen felismerhető fotókat! Ugyanebben a számban Simon Péter tanár úr gyermekkori fotóját láthattátok. Hát ő ki lehet?

A hónap kérdése:

Mi a véleményed a West Balkánban történt tragédiáról?

KÉRDEZD MÁSKÉNT!

Lienhardt Krisztina tanárnő

– *A Tanárnő hol tanult?*

– Újpesten egy zenei általános iskolában kezdtem tanulmányaimat. Elsős koromtól zenét tanultam, lelkes és fiatal osztályfőnökömnek, aki egyben az első orosz-tanárom is volt, máig nagyon hálás vagyok, mert megszerettette velem a nyelvtanulást és a nyelvtanítást. Ez meghatározta a későbbi életemet is, ugyanis amikor elérkezett az ideje, a Berzsényi Dániel Gimnáziumba felvételiztem, nyelv-

tagozatos osztályba. Angol-orosz szakos osztályfőnökömnek köszönhetem, hogy 16 éves koromban hozzásegített, hogy egy 3 hetes nyelvi táborban vehessek részt Tatán, ahol anyanyelvi tanárok és tanárjelöltek foglalkoztak a magyar gimnazistákkal. Nektek ez ma már talán

nem annyira nagy szó, de el kell képzelnetek hozzá, hogy a hetvenes évek végén az idegen nyelvet tanulóknak nem nagyon nyílt lehetőségük a természetes, élet-szerű helyzetekben történő nyelvhasz-

nálatra. Ezt nyújtotta nekünk a három hetes táborozás. Talán mondanom sem

kell, hogy az intenzív közös munka gazdag, tartalmas barátságokat eredményezett, nemzetközi viszonylatban is.

– *Hogy kapcsolódik most a zene az életéhez?*

– Nagyon sokáig énekeltem, többek között az Albert Schweitzer kórusban a férjemmel. Mind a három gyermekem zenél, kettő közülük a Budavári Kamarazenekarban csellózik, a

har-madik pedig a Budavári Schütz kórusban énekel. Néha az egész család együtt muzsikál, a karácsonyi nagy családi összejövetel nem képzelhető el kamarazenélés nélkül. Koncertekre is gyakran megyünk.

– *Ugye a Tanárnő szeret olvasni? Mit?*

– Első nagy szerelmem az orosz irodalom, Tolsztoj, Puskin, Dosztojevszkij, Csehov műveit többnyire eredetiben olvasom. Az angol regényeket is nagyon szeretem, Tom Stoppard a drámaolvasást is megkedveltette velem. A legszebb ajándékaim mindig könyvek, ha igazi kikapcsolódásra vágyom, kortárs magyar szerzők műveivel veszem magam körül.

– *Szeret a Tanárnő utazni?*

– Igen. A családommal minden évben igyekszünk elutazni valahova. Már a legtöbb európai nagyvárosban jártunk. De voltam már Örményországban és Oroszországban, illetve az akkori Szov-

„Rettenetes. Szánalmas, hogy nem tudunk együtt bulizni. Vagy hogy akármilyen proli helyre bemegyünk, hogy úgymond bulizzunk egy jót.” (N)

jetunióban is többször. Itt nagyjából fél évet töltöttem, ami egyetemistaként hatalmas kaland volt. Az akkori áruhiány és az ellátási nehézségek miatt valóságos túlélőtábor volt. Kezdve ott, hogy első éjjel mindenkit beterített a hó a kollégiumi szobában, ahol nemcsak rendes fűtés nem volt, de az ablakok sem zártak úgy, ahogy az a mínusz 35 fokos orosz télben jölesett volna. Szóval a sztyeppei szél

enkor szigorúan pórázon tartunk, nehogy eszükbe jusson megkergetni egy-két őzikét. Szeretem azonosítani a növényeket, madarakat, néha valamilyen szakkönyv segítségével. Egyszerűen szórakoztató dolog kinyomozni, hogy azt a helyes kis zöldet hogyan is kell néven nevezni. Minden télen szoktam etetni a kertünkbe látogató madarakat is.

– *Használja még az orosz t a Tanárnő?*

bepréselte a havat a csukott ablak résein át, s ez némileg lehűtötte a lelkesedésünket. Aztán hónapokon át egy egeret hajkurásztunk, még egy szimpatikus cicát is megkíséreltünk rávenni az egérfogásra. Eredménytelenül. Azt hiszem, akkor váltam lélekben állatvédővé.

– *És kirándulni szoktak?*

– Heti rendszerességgel járunk erdőbe, sokszor a kutyáinkkal, akiket ily-

– Igen. Vannak magántanítványaim, illetve lelkes szakkörös diákok a 10.b-ből. Ezeken kívül az ELTE tanárképző karán tanítottam egy ideig estin és napalinn egyaránt. Azt látom, hogy egyre népszerűbbé válik az orosz nyelv, aminek nagyon örülök.

– *Köszönöm a beszélgetést!*

Óri Annamária (10.d)

„Nagyon sajnálom, ami történt, de nem értem, hogy azok, akik nem is ismerték az áldozatokat, miért gyászolják őket ennyire. Mármint valószínűleg soha nem is halottak volna róluk, hogyha nem történik meg a tragédia.” (A)

„Eddig se nagyon vágytam ilyen helyre, de most már végképp nem.” (A)

IRODALOM

Az Underground Kiadó az általa meghirdetett novellairó pályázat eredményeként Vadász Dániel (8.c) A láda titka című írását beválogatta És akkor megszólalt a csengő c. kötetébe, a (Más)világ fejezetbe. A könyvbemutatóra november 18-án került sor. Dani felkészítő tanára Fülöp Katalin tanárnő volt. Danitól ezen kívül egy verset is közlünk.

A LÁDA TITKA

Az a nap is úgy indult, mint a többi. Egy parkban sétáltam és ügyeltem a rendre és a tisztaságra. Nyáron gyönyörű a park, zöldek a fák, mindenütt virágok nyílnak és kutyát sétáltató járókelőből is több van. De most őszi volt, és így a fákról a levelek a földre hullottak, a virágok eltűntek és az emberek is inkább otthon maradtak.

Legszívesebben én is ezt tettem volna, de sajnos nem mehettem haza, mivel parkfelügyelőként az a dolgom, hogy rend legyen a parkban. Ilyenkor mindig csend volt, úgyhogy feleslegesen őrködtem, csakhogy kötött munkaidőm volt... de most senkit se akarok untatni efféle dolgokkal. A lényeg, hogy ebben az időszakban a munkám elég értelmetlen volt, úgyhogy általában csak a padokon ücsörögtem és az avarkupacokat rugdostam szét. Egyik kupacot a másik után forgattam fel, egyszer csak megláttam valamit, az egyik avardomb alatt. Egy kis láda volt. Tágra nyílt szemmel csodáltam meg és olyan nagy örömmel kaptam fel, nyitottam ki, mintha tudnám, hogy kaló-zok aránya van benne, de a tartalma csak egy ócska csengő és egy besárgult, egér-

rágta cetli volt, melyen ez állt: „Ha megszólal a csengő akkor...”

Akkor mi történik majd? Ez volt a nagy kérdés. Remegő ujjakkal megráztam a csengettyűt, de az nem szólalt meg. Megráztam még egyszer, de megint nem történt semmi. A hetedik próbálkozás után nagyon dühös lettem, a fákhoz csaptam a csengőt, ráléptem, de semmi. Már azt hittem, hogy ez a nap más lesz, mint a többi, unalmas őszi munkanap és végre történik valami izgalmas, de nem. Úgyhogy visszatettem a ládába azt a vacak csengőt és eldobtam. A papírdarab még mindig nálam volt és csak most vettem észre, hogy a másik oldalán ez állt: „...vége lesz ennek a történetnek.” És ekkor megszólalt a csengő.

A KAKTUSZ PANASZA

Ha egy kaktusz beszélni tudna, Megmondaná, mi a gondja: Rászáll minden bogár, rovar, De le is esik nagyon hamar. Tüskéje kardként szúrja át az óvatlan legyet, Ki megpihenni keres egy nyugodt kis helyet. Kar híján a szúnyogot még csak el se ássa, Ezért van a kaktusznak lelkifurdalása. Bezzeg az az álnok rovarmajszoló, Az az otromba, szívtelen Vénusz légyecsapó Lelkizésre nem fordít gondot, S a kaktusznak csak ennyit mondott: – No, mi az kaktusz elment az eszed? Megölöd a legyet és még csak meg sem eszed? A szúnyogéleteket értelmetlenül veszed el, Hát ezért kérlek mától ellenségem leszel. Nem tett ő semmit és a légyecsapó is haragosa, Hát ez hölgyeim és uraim a kaktusz panasa.

Vadász Dániel (8.c)

„Voltam gyertyagyújtáson a Nyugatinál. Nagyon szomorú volt és elég sokan voltunk, meglepett, hogy ennyi ember eljött, holott biztos nem ismerte mindegyikük a lányokat. En sem.” (P)

ÁMOR NYILA

Fáradtan pillogott ki a könyvei mögül. Nagyon csodálkozott, amikor tudatosult benne, hogy mennyit mutat az óra. Éjfél van.

Meditálgatott, hogy vajon mivel telhetett el ennyi idő, mi az oka, hogy az egész délutánt és estét az írásztrala mellett töltötte, tanulni akart és ennek ellenére még a másnapi leckéje sincs kész. Mi történt az elmúlt órákban, és hogy mehetett el az egész délután és este csak így mellette... hiszen korábban ennyi idő alatt szinte egész hétre letudhatta a tanulást. Mi van vele?

Végig egy dolgon járt az esze. Vajon mit hoz számára a holnap? Kedd lesz, tehát sulis. Ott egy újabb megmérettetés, vita vagy egy ölelés várja?

Ők mindent egy lapra tettek fel és azon csak egy szó áll: Iskola. Nekik a szünetek nem mindig a felüdülést, a következő órára való felkészülést jelentik, hanem jobbik esetben egy végelethetetlen nagy ölelést, rosszabb esetben vitát, kétséget, bántást. Csoda, hogy az órákon az addig ugyancsak aktív diák passzívvá válik, a koncentráció szintje enyhén szólva csökken? Hiába tudják, de a legnagyobb jóindulat ellenére sem megy. Egyszerűen nem megy. Hisz milyen érzés, mikor tudod, hogy esetleg csak egy fal választ el attól, akit szeretsz, és akivel legszívesebben az egész napodat töltenéd?

A szerelem nem aszerint választja ki a szereplőket, hogy felkészültek rá vagy sem?! Hogy elég érettek-e vagy sem?! Hogy az adott időszak jó-e nekik vagy sem?!

Ugyanakkor nehéz szembesülni azzal is, hogy le kell zárnod egy időszakot, azt a nagyon „könnyű” időszakot, amikor csak magadért feleltél, csak a saját és szüleid elvárásának kellett megfelelned, hisz most már felelősséggel tartozol a Másiknak, és erre figyelmeztet a tanáraid féltő tekintete is, mikor meglátnak titeket együtt.

Mindezek figyelembe vételével, hogy belemész-e egy iskolán belüli románcba, megkockáztatod-e, az csak a te döntésed, de mindenkinek tudatában kell lennie az alábbiakkal, aki ebben gondolkodik, nevezetesen:

„Az élet nem a biztonságról szól: kockázat nélkül nem lehet játszmát nyerni.”

„Nem a szerelem az, mely a világot mozgatja. De csak amiatt érdemes élnünk benne.”

„Szeretni valakit több mint egy erős érzés: az döntés, ítélet és ígéret.”

Ha mégis úgy gondoljátok, (hisz ez a téma nem egyedi eset, sokakat érint, még többeket érinthet) hogy könnyelműség lenne nem elfogadni az élet nagy ajándékát, akkor remélhetőleg a leirtak is segítenek nektek az esetleges nehézségek elviselésében.

Bene Dia (11.a)

Gondolom mindenki, aki iskolán belül talál a párjára, kettős érzésekkel ébred. Ugyanis tudatában kell lennie annak, hogy nem csak a tanulmányai múlnak az adott délelőtti teljesítményén, de még a szerelmére is figyelni kell, hiszen ezt a kapcsolatot legalább olyan féltő gonddal, odafigyeléssel, szeretettel kell ápolni, mint egy virágot.

Eleinte nagyon nehéz. Maradjon titokban vagy sem? De miért kellene titkolóznia? Hiszen a legtisztább emberi érzésről van szó! Mikor már nem tudod továbbjátszani a közömböst, amikor a másikat meglátod, felvállalod magad és az érzelmeidet. Nehéz felvállalni a többiek, a tanárok előtt, szembesülni az ilyen-olyan kritikákkal, intrikákkal, irigységgel, megjegyzésekkel és – szerencsére ilyen nem csak a könyvekben létezik – az igaz barát támogatásával!

ARANYKÖPÉSEK

„Leesett a takonyzászló!” (*zsepid, Pödör László*)

„Fiam, ez a bot úgy fog járni, mint a földrajz. Egyik füleden be, a másikon ki!” (*Tarlós Péter*)

„A növények a ködből vizet tudnak csencselni.” (*Sziliné Dienes Irén*)

„Ha én most elindulok a főhörgőktől gyalog a tüdők felé, na mibe ütközöm bele?” (*Kis Róbert*)

„Szegény még emlékszik arra, amikor kör volt és egy gonosz merőleges affinitás csinált ellipszist belőle.” (*Koncz Levente*)

„A narancsot alulról és felülről összecsapjuk, lesz belőle mandarin.” (*a geoid alakról Gärtner István*)

„Kiváglak! Most már van ollóm.” (*Számadó László*)

„Ha megengeditek akkor mondom. Ha nem, akkor is.” (*Simon Péter*)

„Sokan használnak ilyen füldugós magnót.” (*Csiba Zsolt*)

„Alacsonyan szállnak ma a törökönnyek.” (*Varga Júlia*)

„András, a dolgozatod 4! De pont...” (*Számadó László*)

„A Balázst mindjárt úgy vágom ki, hogy csak úgy csörömpöl.” (*Tarlós Péter*)

„Ahogy viselkedik mostanában, az nyomdafestéket nem tűr.” (*Sziliné Dienes Irén*)

„Aki folytatja a beszédet, annak feldugom az orrába a naplót.” (*Simon Péter*)

„Befordultam a kocsmába... ööö... a konyhába.” (*Kőváriné dr. Fülöp Katalin*)

Várjuk töletek a rovatba a nyersanyagot!!!

A LEGJOBB 10

Az új év első számában Gärtner István tanárunkat kérdeztük meg, hogy mik az ő kedvencei. Íme:

1. Mark Knopfler: Cannibals
2. Mark Knopfler: Postcards from Paraguay
3. Dire Straits: Sultans of Swing
4. Chris Rea: The Road to Hell
5. Shabby Tiger: Slow down
6. Santana: Samba pa ti
7. Credence Clearwater Revival: Lookin' out my Backdoor
8. Credence Clearwater Revival: Cottonfields
9. Exotic: Trabant-dal
10. AD Stúdió: Álmaimban Amerika...

Kristóf Petra és Kozák Dóra (9.b)

Az Árpád Gimnázium iskolaiújságja, VI. évfolyam, 4. szám. **Megjelenik:** tanévente hétszer. **Email:** arpadlapok@gmail.com. **Írták és rajzolták:** Bene Dia, Dudás Orsolya, Holecz Melinda, Kádas Miklós, Kovács Rebeka, Kozák Dóra, Kristóf Petra, Lucz Petra, Margitai Anna, Óri Annamária, Treszkai Anett, Varga Stefánia. **Design és tördelés:** Bakos Asztrik. Felelős tanár: Koncz Levente. Nyomdai kivitelezés: OBR2000 Kft. **Felelős vezető:** Kutrovich Zsolt. **A címlapon:** Szalagavató 2010. **Fotó:** Kristófy Dániel.

„Nagyon sajnálom a lányokat és családjukat. Szörnyű, hogy keresztül kell menniük ezen.” (*B*)

„Nem értem, hogy miért beszél erről mindenki. Úgy értem, hogy sajnálom, hogy meghaltak hárman, de máshol sokkal többen haltak meg, mégsem beszélt róluk az egész ország.” (*Á*)

Öreg bácsika elmegy az életbiztosítóhoz, hogy szerződést kössön velük, de az ott lévő hölgy megkérdezi:

- Hány éves, bácsika?
- 102 éves vagyok.
- 102?! És a maga korában életbiztosítást akar kötni? Tudja mit? Jöjjön vissza holnap, ezt meg kell beszélünk a főnökkel.
- Holnap nem jó. Akkor lesz az apám születésnapja.
- Az apja születésnapja!? Hány éves az apja?
- 129.
- Akkor jöjjön vissza a jövő héten.
- Jövő héten végképp nem jó. Akkor lesz a nagyapám esküvője.
- A nagyapja esküvője!? Hány éves a nagyapja?
- 154.
- És az ő korában meg akar házasodni?
- Nem akarna, de a szülei nagyon erőltetik...

Végül a maga másik oldalán egy kétméteres, 150 kilós szőke birkózó ül. Most gondolja meg, tényleg el akarja mesélni azt a viccet?!

Mire a vak:

– Inkább mégsem... Semmi kedvem ötször elmagyarázni.

A kalózok megtámadnak egy hajót. A kapitány szól a hajósinasnak:

– Hozd ide a piros ingem!

A piros ingében végig az élen harcol, visszaverik a kalózokat. Legközelebb két hajónyi ellenséges kalóz jön, de a kapitány megint csak a piros ingét kéri, nagy nehezen megint visszaverik a kalózokat.

Kérdezik a matrózok, hogy miért mindig a piros ingben harcol, erre azt mondja nekik, hogy így nem látszik a vér, ha megsebesül, és ezért ők továbbra is ugyanolyan bátran harcolnak. A matrózok be is látják, milyen okos a kapitány. Harmadszor viszont már egy 20 hajóból álló flotta támadja meg őket. A kapitány szól a hajósinasnak: – Na hozd a barna nadrágom!

A vak ember fel akarja dobni a hangulatot a bárban:

– Akarják a legújabb szőkenő-viccet hallani?

Néma csend, megfagy a levegő. A mellette ülő nő odasúgja:

– Vigyázzon, jóember, miket beszél... A mixer szőke, a tulaj szintén. Én is szőke vagyok, 100 kg, fekete öves karatés. A tulsó szomszédom egy 120 kilós, 1,90 magas szőke súlyemelő.

Nyelvi sarok

“I’ve finished with that girl.”

“Why?”

“She asked me if I danced.”

“What’s so insulting about that?”

“We were dancing when she asked me.”

KÜLDÖTTGYŰLÉS

Az idei tanévben december 3-án tartottuk, ahol mi, diákok, elmondhatjuk a gondjainkat, kéréseinket, melyekre az Igazgató úr válaszol.

Gyimesi Róbert igazgató úr kezdte a beszámoló sorát. A minden évben felmerülő problémákra – melyek persze idén sem maradtak el – már előre is válaszolt. Vagyis a fűtés működik, de időnként sok probléma adódik, sajnos az egész rendszert meg kéne javíttatni, de ehhez nagyon sok pénzre lenne szükség. Abban mi is segíthetünk, hogy ne legyen rosszabb a helyzet. Itt arra gondolok, hogy ne csavargassátok a fűtőtestek melletti csapokat (volt már ilyen tavaly a fizika előadásban, ahol ezért elkezdett ömleni a víz egy radiátorból), mert nem attól fog jobban fűteni. Szó esett még a nagyobb padokról is. Megint csak arra kérünk titeket, hogy vigyázzatok arra, ami van, ugyanis egy kis terem (pl. az alsagsoriak) berendezésének költsége kb. 500 000 Ft (és ebben nincsenek benne a szekrények).

Ezután az Előkészítő Bizottság egy tagja, Elek Luca következett. Ő beszámolt a gólyanapi és a gólyatábori előkészületekről, illetve a két jelentős program sikeréről.

Őt sorra a Diák tanács tagjai követték, ismertették az előző éves munkánkat és az általunk szervezett programokat: Árpád Napok, Diák tanács táborok, Árpád klubok, Gólyabál, Árpád Olimpia, Jótékonyági sport.

Néhány, titeket talán jobban érintő, elhangzott információ: habár az elmúlt években különböző okok miatt elmaradtak, két sportrendezvényt mindenképpen meg szeretnénk tartani a közeljövőben, mégpedig a sporttábor és a 24 órás 12 órára rövidült sportnapot, ami kívánságokat szerint lehet foci, kosár vagy akár röplabda. Ehhez persze

az is kell, hogy a határidőig jelentkezzetek (időben!!) az igényfelmérésekre.

Az automatákkal kapcsolatban kérték, hogy gyakrabban ellenőrizzék, mennyire vannak feltöltve, szerettetek volna még két (egy csoki és egy clean water) automatát. A csokoládé automatát nem engedélyezi az ÁNTSZ, a Túró Rudi automata működhet. Clean water automatánk meg azért nem lesz, mert irtó drága, s nem is tudná fedezni 600 diák folyadékigényét.

Mondtátok többen is, hogy a büfében lassú a kiszolgálás, két kiszolgáló fizetésére azonban sajnos nincs kerete a büfének. Felmerült a tolokodás, s a kérés, hogy a felügyelő tanárok jobban figyeljenek erre. Az is kiderült, hogy nem vagytok megelégedve az adagok nagyságával és a választékkal. Ebben is a ti segítségeteket kérjük: gyűjtsétek össze azokat az ételeket, italokat, melyeket hiányoltok a kínálatból, és a listát adjátok oda a DT-re járó osztálytársatoknak.

Kérésekre szólunk a tanároknak, hogy mikor ebédfelügyeletre vannak beosztva, szünet elejére próbáljanak meg odaérni (bár nálatok gyorsabban aligha tudnának leérni...). A jelenlegi ebédjegyek helyett gondolkodtunk más megoldásokon. Ezeket átgondoljuk, és amelyik megfelelőnek tűnik, azt majd megpróbáljuk bevezetni. Panaszoltátok, hogy sokszor nem ízlik az étel és a mennyiség lehetne nagyobb a reformebédnél. Ha ez valóban így van, akkor írjátok bele (dátummal ellátva) észrevételeiteket az ebédlőben található fűzetbe. Ezeket a panaszokat ugyanis az iskola továbbítja a Sodexo-nak, s bízunk benne, hogy ha elég kitartóak vagytok, akkor történik valami változás. Szó esett még arról is, hogy kevés az ülőhely az étkezőben, viszont ide sincs keret új asztalt venni, de az aulából át tudunk helyezni egy hosszabb asztalt.

A mosdókkal kapcsolatban arról beszéltünk, hogy takarítónőink gyakrabban ellenőrizték, mennyi papír van még a fülkékben. Szeretnénk papírtörelőket, de erre sajnos szintén nincsen keret. De nyitva hagytuk a felvetést azzal, hogy ha tudtok hozni kedvező ajánlatot a „végtelenített törölközőkhöz”, akkor esetleg beszerzünk néhányat, úgyhogy hajrá!

Áteveztünk ezután a testnevelés és sportolás vizeire. Sokszor probléma, hogy az előttek tesiző osztály diákjai nem öltöznek vissza időben, és nektek kevés időtök jut erre, s olykor emiatt késtek. Megkértük már testnevelő tanárainkat, hogy ügyeljenek erre. A ping-pong sportág hódolói felvetették, hogy télen, mikor kint hideg van és még a szél is fúj, lehessen lent, a kondiban folytatni a mérkőzéseket. Erre azt a választ kaptuk, hogy lehetségesnek látják, de tanári felügyelet kell hozzá. Szóval udvaroljátok körbe tesitanáraitokat, hátha egy-egy szünetüket hajlandók erre áldozni. Mondták még, hogy borzalmas, ahogyan az udvaron néhol feltöredezett a beton. Ezt mindenki tudja, hogy így nem teljesen biztonságos. Amint lehet, e probléma orvoslásáért mindenképpen fog tenni az iskolavezetés.

Kértétek, hogy legyen több fénymásoló és lehessen színeset is nyomtatni. Itt fejben gyorsan utánaszámoltunk: 3 fénymásoló gépet használhat a diákság. Hogy lehet az, hogy nem elég? Ha körbekérdeztek a más iskolába járó ismerőseitek között, szerintem nem találtok sok iskolát, ahol ennyi vagy még több fénymásoló gép lenne fenntartva a diákság számára. De e kérés felvetésekor mi is kaptunk egyet, mégpedig megint azt, hogy óvjuk azt, ami egyáltalán van. Ne állíttassatok semmit ezeken a gépeken, mert ha a közeljövőben ez megint gyakran fordul elő (előző félévben ilyenek miatt volt sokszor üzenen kívül az egyik vagy mindkét folyosón található fénymásoló), akkor egyáltalán nem lesz ilyen lehetőség, mert nem tudjuk

folyamatosan javíttatni. Az a néhány ember pedig, aki szándékosan rongálja a gépeket, saját diáktársaival tesz rosszat. Ha ilyen látatok, ne hagyjátok szó nélkül. Tavaly elértük, hogy egyáltalán legyen nyomtatási lehetőség, örülünk neki. Mindenki gondoljon bele, hogy mennyibe kerül egy színes nyomtató patron, illetve hogy valóban szükségünk-e van rá.

Felmerültek még egyéb észrevételek is, például az idei szalagtüzés: tudjuk, hogy borzalmasan elhúzódott. De a műsor kialakításába sok beleszólása van az aktuális végzős osztályoknak. Szóval ott mindenki gondolja át, hogy mit hogyan szeretne, mert idén tényleg túl hosszúra sikeredett ez a szalagavató. Javasoltátok, hogy legyenek különböző kiöltözős napok (amilyet a Facebook-on is hirdettek ősszel). Ennek addig semmi akadálya, amíg az aktuális napon a „megfelelő” öltözet nem ütközik a Házirendben leírtakkal. De egyébként beindíthatjátok fantáziátokat, és lehet hozzánk fordulni az ötletekkel.

Ezután került sor az új Diáktanács megválasztására. Ennek tagjai a következők: Szemán Réka (10. a, elnök); Nemeckó István (10.b) és Krepuska Edvárd (11.b, sportfelelősök); Pró Kriszti (10.d), Halász Nóra (10.d), Könnyű Laura (9.c), Juhász Renáta (9.c), Terjék Dóra (8.a) és Holczer Kata (7.c, propagandisták); Forgách Márton (10.b), Nemeckó István (10.b) és Varga Nándor (10.b, pályázati felelősök); Dorkó Noémi (10.c, kuratóriumi tag).

Reméljük, kielégítő válaszokkal szolgálhatunk a felmerült kérdéseitekre és problémáitokra. Illetve ha valami idén nem sikerült, ne adjátok fel, jelezzétek ezután is, hátha egy jó tündér segítségével éppen már sikerül megoldani azt is. (-)

Köszönjük a résztvevők munkáját!

a Diáktanács

200 ÉVE...

200 éve, 1811. február 24-én halt meg a magyar felvilágosodás kiemelkedő alakja. A fősorok az író-költő nevét, fő művének címét, ragadványnevét és a személyéhez is köthető mozgalom nevét rejtik.

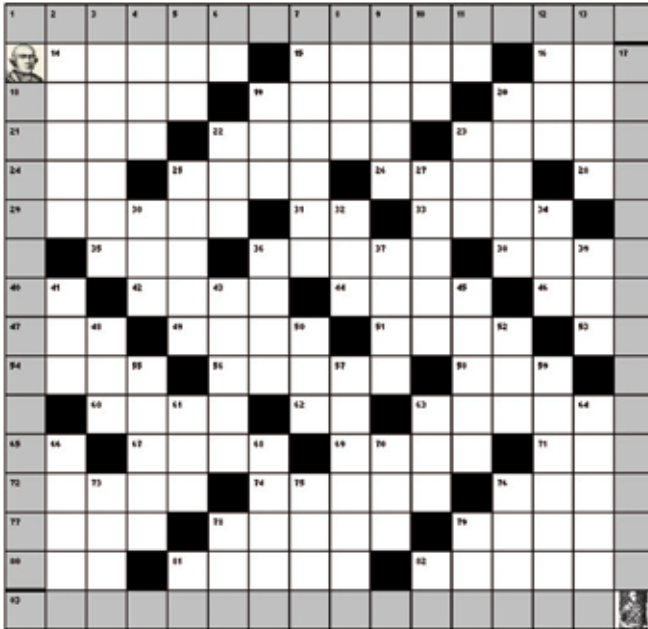
A decemberi szám (Karády Katalin) megfejtései: Halálos tavasz; Hazajáró lélek; Hiába menekülsz; Ez lett a vesztünk.

VÍZSZINTES: 1. Írókat is tagjai közt tudó, köréből minden politikai és vallási kérdést kizáró, a közerkölcsiség, művelődés és felebaráti szeretet terjesztését és a jótékonyág gyakorlását célul kitűző mozgalom (zárt betűk: S, K, S, G). 14. Zenekar és görög betű. 15. Rádiólokátor. 16. Lentebb. 18. Női név. 19. Körbe határol. 20. Barlang. 21. Angol kerékpár. 22. Felvizez. 23. Dél-amerikai rágcsáló, aranyúl. 24. Középen kikér! 25. Hegyvidéki-táj, az Északi-középhegység része. 26. Pontyféle halfajta (Szivárványos ...). 28. Einsteinium vegyjele. 29. Földkupac alá temet. 31. Híres mesefigura. 33. Kohászati munkás. 35. Ismeretekkel rendelkezik. 36. Férfinév. 38. Herélt szarvasmarha. 40. Rénium vegyjele. 42. Beszédszervünk. 44. Az Öt-tő egyike.

46. Az első asszony neve. 47. Kezével jelez. 49. Apró, tagolatlan testű állatka. 51. Debreceni focicsapat. 53. Lángol. 54. Rikoltoz. 56. Borneói nagyorrú majom. 58. Néz, angolul. 60. Erősen mozgató. 62. Előtag: nélkül. 63. Fut. 65. E napon. 67. Madár gyomra. 69. Főnök. 71. A végén izgi! 72. Teljes. 74. Pszichikummal kapcsolatos. 76. Kezében tartá. 77. Állóvízből való. 78. Szép szál férfi. 79. Komornyik. 80. Palindrom férfinév. 81. Összetartó csoport. 82. Népszerű gyermek hangszer. 83. 1746-ban született író, költő, a magyar felvilágosodás egyik meghatározó egyénisége (zárt betűk: B, S, G).

FÜGGŐLEGES: 2. Becézett Zoltán. 3. Ahogyan. 4. Egykori újpesti labdarúgó sztár (... Ferenc). 5. Török tisztí rang. 6. Igen, oroszul. 7. Késői életszakasz. 8. Becézett Mária. 9. Frissítő. 10. ÁFA angol rövidítése. 11. Erbium vegyjele. 12. Egyszerű lábbeli. 13. Léte. 17. Az író 1772-ben megjelent fő műve, melyet a magyar felvilágosodás kezdetének tekintenek (zárt betűk: T, É). 18. Az író ragadványneve, melyet élete utolsó 25 évének visszavonultságáról kapott (zárt betűk: A, E). 19. Mely személyek. 20. Lóverseny pálya. 22. Egyre hidegbe lesz. 23. Alumínium és nitrogén. 25. Átható

illatú cserje, vagy női név. 27. A kör kerületének egy szakasza. 30. Találat. 32. Zalaegerszegi sportszakszék. 34. Lökés közepén! 36. Veszprém megyei város. 37. Hindihez hasonló nyelv. 39. A tulajdona. 41. Becézett Enikő. 43. Szidalmaz. 45. Hosszabb tanulmány. 48. Germán isten. 50. Helyeslés. 52. Spanyol folyó. 55. Bér, díjazás. 57. Szigetországi. 59. Sírva elmond. 61. Tör, morzsol. 63. Ázsiai szigetország (... Lanka). 64. Aggodalom, szorongás. 66. Sumér város. 68. Mondatrészt. 70. Okozója. 73. 365 napos. 75. Német folyó. 76. Sportszerű. 78. Küzdősportok magas övfokozata. 79. LRÖ. 81. Kintről. 82. Kétjegyű más-salhangzó.

PARTNERISKOLÁNK, A ROLNYK

Avagy a „II Liceum Ogólnokształcące w Nysie”, vagy ahogyan mi mondanánk: a Nysai Középiskola. Itt töltöttünk el tavaly áprilisban másfél hetet a Comenius projekt keretében, így volt lehetőségünk megismerni az iskolát, a lengyel oktatási rendszert.

Lengyelországban az egyetem előtti oktatás 3 lépcsős. Először van 6 év általános iskolai oktatás, ahol megtanulják mindennek az alapját. Ezután következik 3 év alsó-közép iskola (amit ők érdekesen gimnazjum-nak hívnak). A harmadik év végen írnak egy tesztet, ami leginkább a mi felvételinkezhöz hasonlít, ez alapján dől el, hogy ki merre tanulhat tovább, melyik iskolába veszik fel. Ez után jön 2-3 év felső-közép iskola, ami lehet líceum, technikum vagy szakiskola. Ezután jön az érettségi, és irány az egyetem!

De térjünk csak vissza a Rolnyk-ra! Az épület leginkább egy kastélyra hasonlít, félelmetes méretei vannak. Az iskola alapterülete körülbelül hatszorosa az Árpádénak, melybe beletartozik egy kert, ahol a mezőgazdaság-szakosok tanulhatnak illetve gyakorolhatnak, egy templom, és az épület keleti szárnyán egy kollégium, ahol a vidékiek lakhatnak vasárnap estétől péntek délutánig.

Már ott tartózkodásunk második napján részt vettünk az órákon partnereinkkel (már amennyire a lengyel nyelvű kémia órán ez lehetséges volt...), ezután bemutatták nekünk az iskolát. Mint kiderült, 3 intézmény működik az épületen belül: a líceum, melyben mi is tanultunk, egy mezőgazdasági és egy vendéglátóipari szakközépiskola. Ezzel tudtuk magyarázni a magas létszámot: az iskolának több mint 2600

tanulója van, nem számítva az esti képzésekben résztvevőket.

Mindemellett az iskola felszereltsége is elképesztő. A laborok a legmodernebb eszközökkel vannak felszerelve, a konyhákban minden olyan eszköz megtalálható, amire egy séfnek valaha szüksége lesz, a tantermekben LCD TV-k vannak. Ezenfelül lift áll rendelkezésre a mozgássérültek számára.

Az iskolai élet náluk igencsak pezsgő. Jelenleg 5 diákszereprogram fut párhuzamosan különféle országokkal, és számos tanításon kívüli rendezvényük is van. Szeptember 24-én tartották meg

azt az eseményt, amit mi „golya-napnak” hívnak, csakhogy ők ezt nem az iskola területén, hanem a városban rendezték meg. Ennek a napnak a megszervezése mindig annak a másodikéves osztálynak a feladata, amelyik előző

évben a nyertes volt. Idén olyan feladatokat kellett végrehajtanuk, mint a liszteszsákból ugrálás, kötélépítő-verseny (a kötelet a saját ruháikból kellett „összecsomózniuk”), valamint dalokat és egy szindarabot kellett írniuk és előadniuk a nap végén.

Novemberben tartottak egy „Halloween-délutánt”, ami eredetileg filmnézéssel telt volna, de végül a tanulóknak kis csoportokban kellett az iskola sötét, ijesztő pincéjén keresztül menni, amivel néhány embert sikerült igencsak meglepni.

Partnereink március 6-án érkeznek Budapestre a projekt keretében. Reméljük, hogy jól fogják érezni magukat és megkedvelik városunkat, no meg természetesen az iskolánkat is. Mivel a 12 nap alatt, amit itt töltenek, lesz egy 4 napos szünet is, erre minden esély megvan, és a tanulás mellett lesz bőven időnk bemutatni nekik Budapestet és a helyi életet.

Terjék Tamás (11.b)

SZALAGAVATÓ 2010

Az idei szalagavató volt az első ami (végre/már...) rólunk szólt. A jelentkezési határidőket mindig elfelejtem, de ezt az estét sosem fogom!

A mikor elvállaltam a cikk megírását, nem tudtam, hogy ennyire le leszek maradva a tételekkel (meg jó tudni, hogy holnapra kéne pár esszé) szóval megkértem inkább a nagymamámat, ha már ráér mindig és ügyis ott volt, írja meg a cikket helyettem. Olvassátok szeretettel és megértéssel (kicsit már öregszik, tudjátok...).

Bizony a bálók is sokat változtak azóta. Tudnék írni még az enyémről is, fényesek még az emlékek csakúgy, mint a szalag '53 óta. Az unokámé bezzeg már két hónap után kopott és feslik fel, hiába ma már a szalagok is másból vannak... De könnyekig hatódtam, amikor feltűzték a zakójára (mondtam én neki pedig, hogy gombolja be, de ezt is elfelejtette). Külön meg is tapsoltunk mindenkít, az Igazgató úr beszéde után már fájt is a tenyerem. Kerestem is krémet a retikülömben, és mire felnéztem, már a végzősök a színpad előtt ugrabugráltak, a fiatalabbak pedig koncertet adtak a frissen avatottaknak. Rögtön utána két végzős osztály énekelt, ami nagyon kedves volt tőlük, meg is kérdeztem az unokámat, mit énekeltek: a Kispál és a Borz De szeretnék című száma a 12.b-től és Brian Adams Summer of '69 című száma a 12.a-tól szólt.

Következtek a táncok, amiket már nagyon vártam, mert az unokám sokat mesélt róluk meg sokat volt próbákon. Először a műsor szerint a D osztály (osztályfőnököstül!) török maskarában lejtett, háremmé varázsolták a nem feltétlenül szemérmes hastáncal azt a nagy csarnokot... Utánuk az A osztályból

jöttek páran botokkal, mint az őseemberek, akikhez később udvarhölgyek és udvaroncok csatlakoztak. Amint belehevültek, jött melléjük egy csapat charlestont járnai, ami szép is volt, de hamar a rockandrollon át régi

és mai diszkózenébe torkollott a produkció, ami a fiatal közönséget teljesen elragadta. Végül a B osztály tanulói táncoltak régi jó zenére a '20-as, '30-as évekből és külön kis történetre. Ezután külön produkcióban csak lányok

léptek fel úgy, hogy én néha oda se néztem, majd jöttek csak fiúk is látványosan és érdekesen.

A keringők előtt le akartam gyorsan menni a büfébe ásványvízért a gyógyszeremhez, de kár volt sietni, mert hosszú volt a szünet és a keringők előtt (biztos, hogy csinosan felöltözzenek azalatt) hosszasan tartott a népzene.

Végre azonban jöttek a bálozók, csodaruhákban és frakkban. El se hiszi az ember, hogy az unokája is ott vonul be! Sokat táncoltak, igaz, volt külön egy osztály, vagy kettő, kékfényben is meg világosan is, de táncolhattak volna még bárhogy is, mert gyönyörű szépek voltak mindenhogy. A mienken még hírből se volt videófelvétel, de erről már én is tudtam venni egyet Havasi Kristófnál (12.a) de úgy is lehet, hogy ha beírom az internetbe, hogy [www.hkvid.mlap.hu!](http://www.hkvid.mlap.hu)

Az unokám rengeteget panaszkodott a hajnali próbák meg a sok tanulnivaló miatt meg, hogy emiatt nem veszik fel majd. Végül mégis túlélte a bált és utólag (mikor mondom neki, hogy milyen csinosak voltak) eszébe se jut, hogy

ki akarta valaha is hagyni. A felvételi miatt pedig ne aggódjon senki, a mi időnkben igaz volt (és ma is az), hogy aki vigyáz rendszeren a szalagjára, az érettségén nem bukhat meg!

Az a bizonyos szalagavató... minden korosztály számára mást jelent. A fiatalabb évfolyamoknak egy színes, táncokkal, műsorokkal tarkított est, és a jól megérdemelt (mert hát több órát nem kellemes végig ülni) afterparty.

A végzősök számára persze ez az A Bizonyos Nagy Nap, mikor beérik a sok hónapos felkészülés, a hajnali felkelések, ruhakeresgélések és ruhapróbák, huzavonák és összezördülések (mert hát melyik évfolyam osztályai tudnak viták nélkül megegyezni a zenéről, táncokról, tanárokról) gyümölcse.

És számomra mit jelent? Az is egy más kérdés... ugyanis az a megtiszteltetés ért, hogy konferálhattam az idei szalagavatón. Két konferáló társammal leginkább a sok szöveg-egyeztetés, a végzős évfolyamok, táncok, zenekarok névlistái után való futkorászás volt a feladatunk és persze a konferálás.

Amilyen nyugalom volt délután a SYMA központban, olyan nagy felfordulás volt alig pár órával később. Mikrofon beállítások, zenekari próbák, utolsó simítások. Függöny fel! A színpadon állva eleinte azt hittem, menten meghalok az izgalomtól. Sajnos az sem volt segítségemre, hogy a saját hangomat visszahallottam az alattam álló hangfalból.

A szokásos köszöntések után jött a hagyományos szalagtűzés. Bizton állíthatom, hogy az idei szalagtűzés volt minden idők leghosszabb tűzése – ami a színpadon egyenesen állva, mosolyogva kész tornagyakorlat volt!

Aztán végre következtek a táncok! Az a-sok fergeteges tánc-evolúciója, a b-sek pötytyös ruhás, boás, retro-tánc színkavalkádja, és persze a d-sek hastáncos, arab beütésű produkciója, ahol a szultán személyesen az osztályfőnök (Gyanó tanárnő) volt. A dekoratív lányok modern tánca, a fiúk őrzítő, lány sikolyokat biztos kiérdemlő, fergeteges előadása.

Mind a tizenegyedikesek zenekari előadása, mind a végzősök dalai elsöprő sikert arattak. Ám az est fénypontja mégis csak a tradicionális keringő volt. A keringő alatt minden szülő gyönyörködhetett az ő szeme fényében, minden tanár elmorzsolhatott egy könnyecseppet, mert rövidesen el kell búcsúznia kedvenc tanítványától (vagy megszabadul a legrosszabbtól :-)), és persze kuncoghattunk is egy-egy felcsúszott szoknyán, lepottyant lányzón vagy elrontott tánc lépésen, ami persze mit sem rontott a táncok összképén.

Egy négyzetcentiméternyi hely se maradt a közös táncok idején, amikor mindenki felkérhette a rokonok seregét, barátokat és barátnőket, osztálytársakat, tanárokat. Az est hátralevő részében a tizenkettedikesek a kirendelt limuzinokban vagy éppen kevésbé hagyományos buszokkal elindultak az afterparty színhelyére, míg a földi halandók a szakadó esőben tették meg ezt a pár villamosmegállónyi távolságot.

Mindenkinek más és más miatt emlékezetes egy-egy szalagavató, de állítom, hogy aki az idein részt vett, nem bánta meg, mert egy újabb szép emlékekkel gazdagodott. Találkozunk a jövő évi szalagavatón!

Nusy

Slemmer Ádám (10.c)

– Nemes Lampérth József

Képtírás

A rajzórai feladat során a diákok egy általuk választott festmény másolatát készítették el. A mára már klasszikusnak számító műveket átalakíthatták, új elemekkel bővíthették, de az eredeti motívumok megtartásával. (Az alkotó neve mellett az eredeti mű festője.)

Svarczné Micheller Erzsébet

Rácz Kristóf (10.b)

– Caspar David Friedrich

Bándi Bernadett (10.b)

– Szinyei Merse Pál

Szántó Petra (10.a)

– Henri Matisse

Lakatos Anna (10.b)

– Edvard Munch

Huber Dávid (10.c)

– Pál László

